

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΑΓΩΓΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ :ΠΕΡΔΙΚΟΥΡΗ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ-ΤΡΙΒΥΖΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Ο στόχος του προγράμματος αγωγής υγείας ήταν να μπορέσουν οι μαθητές να αναπτύξουν την ενσυναίσθησή τους, να μπορέσουν, δηλαδή, να κατανοήσουν μια αντίθετη από τη δική τους θέση αλλά και να την αποδεχτούν ανεξάρτητα από το αν συμφωνούν ή όχι, πάντα στα πλαίσια της τήρησης των ορίων και της εύρυθμης συνύπαρξης.

Ως προς τη διαδικασία οι εκπαιδευτικοί λειτουργήσαμε ως εισηγητές των θεμάτων συζήτησης και εν συνεχεία συντονιστές των διαλόγων. Οι άξονες που βασιστήκαμε ήταν τέσσερις και είχαν βαθμιαία εξέλιξη. Ο πρώτος άξονας συζήτησης είχε να κάνει με τη μεταξύ τους σχέση, τη φιλική. Ήταν ένα πρώτο στάδιο πιο βατό και κατανοητό για τα παιδιά να μπορέσουν να μπουν στη θέση του φίλου τους και να τον καταλάβουν. Ο δεύτερος άξονας συζήτησης ήταν πάνω στη σχέση των δυο φύλων, για να μπορέσουν τα παιδιά να εξερευνήσουν αρχικά και να κατανοήσουν τον κώδικα επικοινωνίας που διαφέρει μεταξύ των φύλων. Ο τρίτος άξονας συζήτησης ήταν εκείνος που τα παιδιά μπήκαν στη θέση των γονιών τους, έτσι ώστε να καταλάβουν πράγματα που ως τότε αγνοούσαν ή αρνιόντουσαν να αποδεχτούν. Ο τέταρτος και τελευταίος άξονας συζήτησης ήταν εκείνος που οι μαθητές μπήκαν στη θέση των καθηγητών τους κατανοώντας διάφορες έννοιες, οι οποίες σε ευρύτερη προσέγγιση αποτυπώνουν τις μελλοντικές τους σχέσεις στην κοινωνία, σχέσεις εξουσίας και σεβασμού.

Οι μαθητές αντέδρασαν θετικά στα ερεθίσματα. Μετά τις συζητήσεις είχαν αναπτύξει εκτίμηση και σεβασμό, αλλά βάσει τη κατανόησης και όχι της υποχρέωσης. Ήταν πιο ήρεμοι και δεκτικοί στις απόψεις που άκουγαν. Μπόρεσαν προσπαθώντας να μπουν στη θέση του άλλου να ορίσουν τη δική τους θέση, μπόρεσαν ορίζοντας τη θέση τους να καταλάβουν τα λάθη τους, να προσεγγίσουν τα προβλήματά τους με ποικίλους τρόπους. Συνειδητοποίησαν την έννοια της βοήθειας και της αλληλεγγύης, τη βαρύτητα ενός μειωτικού σχολίου και τη βαρύτητα ενός ενθαρρυντικού, εποικοδομητικού σχολίου.

Ως εκπαιδευτικοί καταλάβαμε ότι τα παιδιά χρειάζονται την απαραίτητη ενθάρρυνση, για να μπορέσουν να μιλήσουν για τα προβλήματα και τα συναισθήματά τους. Επίσης, τα υποθετικά σενάρια που εκπονούσαμε και επεξεργαζόμασταν με τα παιδιά ήταν μια πραγματική βοήθεια, γιατί τα παιδιά συμμετείχαν πιο άνετα σε υποθετικά σενάρια, παρά σε συνθήκες που τα αφορούν άμεσα και νιώθουν μια σχετική ανασφάλεια. Έτσι, τα παιδιά μέσα από τους ρόλους ένιωθαν ασφάλεια και μπορούσαν με την άνεσή τους να συνειδητοποιήσουν τη θέση του ρόλου που υπερασπίζονταν.

Ακολουθούν δημιουργίες των μαθητών:

